

Tota l'Àrea de la Badia de San Francisco pateix una greu escassetat d'habitatge, i aquest any la ciutat de Mountain View (on visc) requalificarà alguns dels seus barris residencials per permetre una mica més de densitat d'habitatges. He assistit a algunes reunions del Consell Municipal, i hi he fet contribucions a favor de la major densitat possible. Durant aquestes reunions, he escoltat un argument fal·laç que vull abordar: la lamentable idea que els actuals propietaris residents necessitin alguna mena de protecció contra els nous veïns.

Primer de tot, els propietaris residents ja es beneficien d'una àmplia protecció, de la qual la resta de nosaltres no gaudim. Tenen un control total sobre el que fan amb la seva propietat, fins i tot mantenir-la exactament com és avui dia, si ho volen. Són els seus propis arrendadors, així que no s'enfrontaran mai a la por que se'ls apugi el lloguer. Almenys a Mountain View, gairebé tots posseeixen actius de milions de dòlars. I per culpa de la Proposta 13 de 1978 (la qual fixa els impostos de propietat sobre la base del preu de venda de l'habitatge —en lloc del preu de mercat actual—), com més temps tenen casa seva, menys contribueixen en impostos i més depenen de la resta de nosaltres per subvencionar els serveis municipals que consumeixen.

Ara bé, i encara més important, la idea que els veïns i la simple presència de les seves llars constitueixen una amenaça de la qual hom necessitaria protecció és pròpia d'una mentalitat veritablement vergonyosa i antisocial, del mateix esperit que el repugnant nativisme trumpista. Tots ens beneficiem de la presència dels veïns a la nostra comunitat. Un veí nou podria ser el teu nou cangur, o el teu nou metge, o com a mínim, el teu nou client. A mesura que el pla de requalificació pren forma, en lloc d'oposar-nos al fet que a Mountain View hi hagi més llars per a més veïns, preparem-nos per donar la benvinguda als veïns nous i animem el Consell Municipal a permetre que encara més veïns s'instal·lin aquí.